

תפ"ח 40220/10/14 - מדינת ישראל נגד ו מ מ

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 40220-10-14

לפני: כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

כבוד השופט רפי כרמל

כבוד השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י עו"ד אביה גליקסברג

נגד

ו מ מ

הנאשם

ע"י עו"ד פנינה כהן-שנדר, עו"ד יואל צור

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת אינוס של קטינה מתחת לגיל 16 ללא הסכמה, לפי סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ומעשים מגונים בקטינה, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1)(א)(1) לחוק.

ואלה המעשים: ביום 17.10.14, בשעה 14:00, הסיע הנאשם את המתלוננת, ילידת 2004, אשר שהתה בחג הסוכות בביתו ביישוב, לביתה ביישוב, המתלוננת ישבה ליד הנאשם במושב הקדמי. במהלך הנסיעה, הנאשם טפח על ירכה, ליטף את הירך בחלקו העליון מעל מכנסיה, שוחח עמה והחמיא לה על חכמתה ויופיה. לאחר מכן הכניס הנאשם את ידו מתחת למכנסיה ונגע באיבר מינה מעל תחתוניה. הנאשם הוציא ידו והכניס בשנית מתחת לתחתוניה של המתלוננת, נגע באיבר מינה והחדיר אצבעו. בסוף הנסיעה, הסביר לה הנאשם שזה הסוד שלהם, שהוא משתגע אחריה ואם אחר יעשה לה דבר כזה, שתעיף לו את היד.

2. **הנאשם**, יליד 1962, נולד במכסיקו כנוצרי, בשלב מסוים גילה שהוא מצאצאי אנוסי ספרד וחי כיהודי, התגייר וכיום מנהל אורח חיים דתי. בזמנו נישא ונולדו לו 2 ילדים, התגרש, נישא בשנית ועלה ארצה עם רעייתו, מנישואין אלו נולדו ארבעה ילדים, בנוסף הנאשם ורעייתו מגדלים שני ילדי אומנה מאז היותם תינוקות. **תסקיר שירות המבחן** מלמד כי הנאשם בן למשפחה בת 14 נפשות, בילדותו אביו עזב את הבית ומגיל 13 הנאשם עבד לפרנסת המשפחה וסייע לאמו. לפני כ- 15 שנים עלה ארצה לבדו ושמר על קשר עם אמו ואחיו, עד לפטירת האם לפני כ- 3 שנים. הנאשם ורעייתו מצויים באיבו של תהליך לאימוץ שני ילדי האומנה. עובר למעצרו לא עבד באופן סדיר והקדיש חייו לגידול ילדיו וילדי האומנה ולהתנדבויות שונות. רעייתו עקרת בית. המשפחה מנהלת אורח חיים דתי ומתקיימת מסיוע כלכלי

מהקהילה המכסיקנית בישראל לו הם זוכים בשל גידול ילדי האומנה. הנאשם ללא עבר פלילי, מכחיש המיוחס לו ומודה בטפיחה על ברכיה של המתלוננת באופן שאינו מיני. משפחות הנאשם והמתלוננת היו מיוודות ולדברי הנאשם סייע למתלוננת ולאמה כשעלו ארצה ממכסיקו. הנאשם מציג עצמו אדם שמרן תוך טשטוש התנהגות מינית וצרכים מיניים. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם המציג פסאדה של אדם הפועל מתוך תפיסה דתית ואלטרואיסטית תוך שמתכחש למניעים אישיים הטמונים במעשיו. שירות המבחן התקשה לעמוד על המניעים לביצוע העבירה ולקבוע האם קיימת סטיה מינית. לאור חומרת העבירה ובהיעדר אופק טיפולי בשל הכחשת המעשה, הומלץ על עונש של מאסר בפועל ופיצוי למתלוננת.

3. **חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות** מיום 24.8.15- הבדיקה נערכה בעברית ובמידת הצורך בסיוע של מתורגמנית לשפה הספרדית. להתרשמות מעריכת המסוכנות, מדובר באדם מניפולטיבי ולא אמין, בעל קווי אישיות נרקיסיסטיים בולטים, בעל תושיה ויכולת לנצל הזדמנויות לתועלתו. עוד התרשמה כי הנאשם אינו מעוניין, או מסוגל, להתמודד עם התנהגותו השלילית ומציג עצמו כאדם טוב שכל כוונותיו לסייע לסביבתו מטעמים דתיים. הנאשם שיתף פעולה באופן מגמתי ולא ניתן היה לעמוד על אפשרות קיומה של סטיה מינית, מכל מקום הפנומולוגיה של מעשיו המיניים אינה מלמדת על סטיה מינית. הנאשם שלל מחשבות אובדניות ולא נצפתה פסיכופתולוגיה מז'ורית. הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו, אינו מסוגל לראות את קורבנות הקטינה ואף השחיר פניה וביצע דוואלואציה לאמה. לדבריו, משפחתו וחבריו מודעים לעבירות ומאמינים בחפותו. במכלול הנסיבות, נקבעה מסוכנות בינונית-נמוכה לטווח הארוך.

4. **כראיות לעונש מטעם ההגנה, העידה בבכי רעייתו הגב' שרה מוחיקה**, אשר העידה על תפקידו המרכזי של הנאשם כעמוד התווך בבית. בני הזוג הורים לארבעה ילדים ושני ילדי אומנה, ילדים בעלי מוגבלויות אותם הם מגדלים מגיל 3 חודשים. הילדה בת 6, סובלת מפיגור שכלי ומבעיות לב, בלבה הושתל קוצב והיא עדיין נדרשת לטיפול. הילד סובל מהידרופלוס, עיוור ואף הוא נדרש לטיפול. ילדי האומנה נזקקים לטיפולים. הנאשם היה מטפל בהם בחום ואהבה, מסיע אותם לכל הטיפולים והיה גורם משמעותי בשיפור מצבם הבריאותי והנפשי. המשפחה חייתה על משכורתו של הנאשם והכסף שהשתלם ממשרד הרווחה ומתרומות עבור ילדי האומנה. כיום נגדע מקור לחמם, כספי התרומות ומחצית מכספי משרד הרווחה חדלו להגיע. בצר לה, נאלצה להעתיק את מקום מגורי המשפחה לדירה בבית שמש שאיננה נגישה לילדי האומנה ואזל הכסף למימון הטיפולים ומוצרי מזון ויסוד. הגב' מוחיקה סיפרה בדמעות ובבכי שהינה קורסת תחת נטל גידול 6 ילדים בגפה, מהם 2 עם מוגבלויות ואחד עם בעיות רגשיות כשלך מתווספות הבעיות הנלוות כיום של יתר הילדים המתמודדים עם מעצרו של הנאשם והרשתת. הגב' מוחיקה מתגוררת בישראל ללא משפחה והנאשם היה הציר ועמוד התווך של המשפחה.

כן הוגשו מסמכים- דו"ח קליטת מושמים לחודשים יוני- יולי 2015 של משרד הרווחה, ממנו עולה כי ביום 28.6.15 הופסק מימון הוצאותיה של ילדת האומנה, כך שכיום המשפחה מקבלת סך של 4,875 ש"ח בלבד עבור ילד האומנה.

סיכום מפגש במשרד הרווחה מיום 12.3.15 בעניינה של משפחת מוחיקה מטעם מכון סאמיט, השרות למשפחות אומנה- תכלית הפגישה הייתה לדון בהשפעת מעצרו של הנאשם על המשך האומנה והליכי האימוץ של הילדים. הוחלט על הקפאת הליכי האימוץ, הוספת אפטרופוס לגוף לילדת האומנה והמתנה להכרעת הדין. המסמך מלמד כי הורי ילד האומנה התוודעו להליך המשפטי דנא ורצונם בהמשך האומנה. סביה של ילדת האומנה הביעו רצון באימוץ הילדה על ידי משפחת מוחיקה אך טרם התוודעו להליך.

מכתבים ממומחית ברפואת ילדים, ד"ר כרמית זיו אבנון, על מצבם הרפואי של ילדי האומנה והשיפור במצבם עקב הטיפול המסור של הנאשם ורעייתו, כשלדבריה משפחת מוחיקה הצילה את חיי הילד פשוטו כמשמעו. מכתב ממנהל בית הספר לחינוך מיוחד בית "אדי-שור", מר דרור גלבע, המדבר בשבחם של הנאשם ורעייתו שהכניסו לביתם שני ילדים בעלי צרכים מיוחדים וטיפלו בהם במסירות עד להתקדמות ניכרת במצבם. דו"ח סיכום טיפול רגשי באמצעות משחק בעניינו של ילד האומנה, מעיד על התפתחות משמעותית בתחומים רבים בשנת 2014.

מכתב מרופאת המשפחה, ד"ר נעמה שדות, מיום 3.9.15- מעיד כי הנאשם סובל מסכרת מסוג 2 ומהיפרליפדמיה, מטופל בתרופות ואינו מאוזן.

5. **ב"כ המאשימה** תיארה אתמעשי הנאשם ועמדה על החומרה הרבה הנודעת לביצוע עבירות מין בילדים. העבירות חמורות ובזויות, מגלמות את השתלטות החזק על החלש, יש בהן לפגוע בכבודה של הקטינה ולהכאיב לגופה ולנפשה. חברת מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מציאות בה ילדים לא יכולים להסתובב בבטחה בקרב בגירים מחשש לפגיעה מינית. מיגור התופעה תלוי בהעברת מסר באמצעות ענישה מרתיעה ומשמעותית. גילו הצעיר של הקורבן וחשיפתו המוקדמת לאקט מיני מעצים את הנזק ארוך הטווח לנפשו. כך גם ניצול האמון בין הנאשם למתלוננת דכאן והאהבה שרחשה לו המתלוננת. החדרת אצבעות כדין החדרת איבר מין. המתלוננת ילדה צעירה מאוד, בת 10, והמעשה בעל מאפיינים פדופיליים. בית המשפט שמע את עדותה של המתלוננת והתרשם מהנזק שהותיר בה האירוע- המתח ותפילותיה בנסיעה שלא יגע בה שוב, אותה שבת עצובה לאחר הנסיעה וביעותי הלילה המלווים אותה עד היום. המתלוננת קיבלה טיפול נפשי שבועי ולאחרונה נסעה עם אמה למכסיקו על מנת להשאיר את האירוע מאחוריה. לקולא, יובאו במתחם הענישה, היותו של הנאשם ללא עבר פלילי והפגיעה במשפחתו, אם כי הפגיעה

במשפחה היא אינהרנטית ובפרט בעבירות מין בקטינים. תרומתו של הנאשם לחברה בעלת משקל מוגבל נוכח תסקיר שירות המבחן והערכת המסוכנות לעניין המניע האישי שביסודה. לחומרה, יש לשקול את היעדר נטילת אחריות, היעדר חרטה ועדותה של המתלוננת לפני בית המשפט טרם מלאו לה 10 שנים על המעשים המיניים שבוצעו בה. הערכת המסוכנות מציגה התרשמות שאינה מתיישבת עם השורה התחתונה של קביעת מסוכנות בינונית-נמוכה, מדובר באדם נרקסיסט, מניפולטיבי שאינו לוקח אחריות ואינו מסוגל לראות את הקטינה. **במכלול הדברים, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 8 שנות מאסר בפועל** (במעצר מיום 19.10.14), **מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.**

6. **ב"כ הנאשם** תיארה את המשבר שפקד את המשפחה כרעם ביום בהיר. מדובר במעשה חד פעמי של מעשה מגונה ואינוס, ללא אלימות, ברף הנמוך של חומרת העבירות. הנאשם, בן 53, ללא עבר פלילי, עד היום תפקד בצורה נורמטיבית וחיונית, האירוע אינו מתיישב עם מאפייני התנהגותו ואישיותו. הנאשם אוהב לעזור והקדיש חייו לאחר. הנאשם חולה בסכרת והוגש בתמיכה מסמך רפואי. הנאשם מודע לפסול המוסרי שבעבירה אך מחזיק בחפותו ולכן ניהל את התיק. הנאשם אימץ לחיק משפחתו שני ילדי אומנה בהיותם בני 3 חודשים וטיפל בהם במסירות. רופאי המשפחה והגורמים המטפלים משבחים את עבודתו ומסירותו ואת התקדמות הילדים. הגב' מוחיקה לא הצליחה לגולל את כל השפעות מעצרו של הנאשם על המשפחה בשל ההתרגשות שאחזה בה. הנאשם לא יוכל לשוב לחיק משפחתו לאחר שיסיים לרצות את עונשו, כתנאי לכך שילדי האומנה לא יישלחו לבתי אחרים. בפועל הנאשם הסכים להתגורר עם שחרורו מהכלא הרחק מרעייתו וילדיו למען טובת ילדי האומנה. ילדיו, לרבות ילדי האומנה, חווים פחד נטישה ונקלעו לבעיות רגשיות. הילדים הגדולים מבינים את הרשתות. המשפחה במצב כלכלי קשה ומתקיימת מכספי האומנה בלבד. המשפחה נאלצה להעתיק מגוריה מבית פרטי ביישוב מסילת ציון לדירה בבניין קומות בבית שמש, המדרגות יקשו על הנגישות והרווחה של ילדי האומנה. רעיית הנאשם מטופלת בשישה ילדים, מהם שניים עם מוגבלויות ואינה יכולה להשתלב בשוק העבודה. היעדרו של הנאשם, אשר אמון היה על הסעת בני המשפחה, מקשה על ההתניידות לטיפולים הנדרשים לילדי האומנה ומייקר את העלויות. הנאשם הכרחי בביתו לשם הטיפול בילדים ובפרט בילדי האומנה, גם אם לא יגור איתם תחת קורת גג הוא יסייע מוראלית, כלכלית ופרקטית בטיפולם. בית המשפט התרשם מהמתלוננת ומיכולתה אשר יקרינו על התמודדותה החיובית עם האירוע והמשך חייה. ההגנה הגישה פסיקה בתמיכה למתחם ענישה, נטען ל- 2-4 שנות מאסר. עוד נטען, כי הפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה מתייחסת למקרים חמורים שלא ניתן ללמוד מהם. הפיצוי למתלוננת בהליך הפלילי תכליתו עונשית ובענייננו יפול על כתפי רעיית הנאשם הנתונה, כאמור, במצב כלכלי קשה.

7. **הנאשם** התייפח וביקש סליחה מרעייתו על שלא שמע לעצתה והתרחק מהמתלוננת ומשפחתה. לדבריו, בית

המשפט בחר להאמין לילדה וזה טבעי ועל כן מבקש סליחה מרעייתו. הנאשם הוסיף והבהיר כי לאחר שחרורו ממקום כלאו לא יוכל לשוב לביתו "בגלל האהבה לילדים כדי שהמשלה לא תוציא אותם מאיתנו ותשבור להם את הלב. אני פה כדי לעזור לתינוקות האלה כדי שיגדלו בתוך המשפחה, והמשפחה זה אנחנו".

8. **הערכים המוגנים בעבירות המין** הינם זכותו של הפרט על גופו ונפשו, זכותו לאוטונומיה של הרצון, כבוד האדם ושלומו הפיזי והנפשי. במקרים בהם קטינים נופלים קורבן נפגע הערך של הגנת הקטינים ומעגל הפגיעה מתרחב ומתעצם. יפים המה דברי בית המשפט העליון בע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.12):

"אומנם עבירות מין מסבות נזק, פיזי ונפשי, לכלל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגיל צעיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשכוח כי בשלב זה בחייו של הפרט יש למרבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאל לגבש ולעצב עוד נדבך ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת תקיפה מינית".

מדיניות הענישה- עבירת האינוס הינה מהעבירות החמורות שעוגנו בספר החוקים בישראל, כמו גם במדינות רבות בעולם (ראה למשל: ע"פ 6877/09 פלוני נ' מדינת ישראל). המחוקק העמיד בצידה של עבירת אינוס קטינה מתחת לגיל 16 עונש מרבי של מאסר לתקופה של 20 שנים ומזערי 5 שנים. העונש המרבי בגין המעשים המוגנים בנסיבות בהן עסקין נקבע בחוק להיות 10 שנים. בית המשפט העליון חזר ועמד על חומרתה של עבירת האינוס ועל הצורך להטיל בגינה עונשים כבדים ומשמעותיים, בפרט אלו המבוצעות בקטינים, שיהא בהם כדי לבטא את הסלידה ושאת הנפש של החברה ממעשים אלו, כמו גם להגן על שלומם הנפשי והגופני של הקטינים. להלכה נפסק, כי שיקול ההתרעה מקבל את מרכז הכובד בגזירת עונשם של עברייני המין ובפרט של פדופילים (ע"פ 6357/11 ברברמן נ' מדינת ישראל; ע"פ 5149/12 פלוני נ' מדינת ישראל).

כפועל יוצא, הוטלו על עברייני המין עונשי מאסר מאחורי סורג ובריוח לתקופות משמעותיות בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה. במעשי אינוס, בהם לא נעשה שימוש בכלי נשק, חם או קר, ולא נלוותה להן אלימות משמעותית, לא בוצעו בצוותא או לעיני אחרים, נהגו בתי המשפט להשית על הנאשם עונשי מאסר לתקופה של 4 שנים עד 7 שנים (ראה למשל ע"פ 4936/11 משה ישועה נ' מדינת ישראל; ע"פ 7296/07 דלעיל; תפ"ח (ת"א) 7451-01-12 מדינת ישראל נ' פלוני). בע"פ 723/10 מוטי קסטל נ' מדינת ישראל, אישר בית המשפט העליון עונש של 3 שנות מאסר בפועל ושנה מאסר על תנאי למעסה בספא, בן 44, אשר במהלך עבודתו נגע בחזה של קטינה בת 17 והחדיר אצבע

לאיבר מינה. לצורך ההשוואה לענייננו- במקרה דנא המערער נורמטיבי, האירוע הוגדר כמעידה ומסוכנתו נקבעה בינונית-נמוכה, אך מצד שני, המערער הודה ונכון היה לטיפול והמתלוננת הייתה על סף בגירות. בתפ"ח (ב"ש) 1147/08 **מדינת ישראל נ' מתן תורג'מן**, נגזרו 4 שנות מאסר על נאשם בן 18 אשר ביצע מעשים מגונים והחדיר אצבע לשכנתו, טרם מלאו לה 14, סמוך לביתה בשעות הלילה; לא ננקטה אלימות משמעותית.

פסקי הדין שהגישה ההגנה מלמדים על מדיניות ענישה מתונה יותר- בע"פ 752/06 **פלוני נ' מדינת ישראל**, אושר עונש של 4 שנות מאסר על נאשם שהתנפל בשעת לילה מוקדמת על קטינה בת 14 שנים מאחורה, חנק את צווארה וסתם את פיה, גרר אותה לתוך חניה סמוכה ושם מישש את שדיה מתחת לחולצה והחדיר אצבעותיו לאיבר מינה, תוך שהוא גורם לה לכאבים עזים. עונש זה הוטל על מטפל סיעודי אשר בשתי הזדמנויות פגע בנכדתו בת ה- 14 של המטופל בכך שנגע באיבר מינה ובישבנה מתחת לבגדיה ובאירוע אחד החדיר אצבעותיו לאיבר מינה. במקרה זה לחובת הנאשם עמד עבר פלילי בעבירות מין והוא קיבל טיפול תרופתי (ע"פ 1323/08 **מדינת ישראל נ' פלוני**). בית המשפט העליון אישר עונש של 5 שנות מאסר על נאשם בן 65 אשר במשך 3 חודשים נהג למשש את שדיה של ילדה בת 9 שהגיעה לחנות המכולת שבבעלותו ובמספר הזדמנויות החדיר אצבעותיו לאיבר מינה ובאירוע אחד חשף לפניה את איבר מינו (ע"פ 7082/09 **פלוני נ' מדינת ישראל**).

יתר הפסיקה שהוגשה מטעם ההגנה אינה רלוונטית בהיותה מעניקה משקל משמעותי לאופק שיקומי שאיננו מתקיים בענייננו (ת"פ (חי) 1205/01 **מדינת ישראל נ' אבדחלק יצחק**), או להסכמות הצדדים לעניין הענישה (ת"פ (ת"א) 1090/03 **מדינת ישראל נ' פלוני**; תפ"ח (ת"א) 1162/04 **מדינת ישראל נ' אלוני גואל**), או לנסיבות מקלות (ע"פ 5919/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**).

הפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה איננה רלוונטית בהיותה מתייחסת לנסיבות חמורות באופן משמעותי מהמקרה המונח לפנינו.

נסיבות ביצוע העבירה- הנאשם ניצל את הידידות ויחסי האמון בין המשפחות ותוך כדי שהסיע את המתלוננת, קטינה בת 10, לביתה ליטף את ירכה והחדיר אצבעו לאיבר מינה. הנאשם היה מודע היטב לנסיבות חייה של המתלוננת ובבית המשפט נחשפה מערכת יחסים מורכבת בין כל המעורבים, מפאת צנעת הפרט נפנה לעדותה בבית המשפט. תסקיר נפגע עבירה לא הוגש אך אין רבותא. בית המשפט התרשם מהמתלוננת ומצבה הנפשי באופן ישיר עת מסרה עדותה בבית המשפט במסגרת פרשת התביעה. מעבר לכך, הנזק הנפשי אינהרנטי למעשים בפרט בשים לב ליחסי האמון,

לפער הגילאים ולגילה הצעיר מאוד של המתלוננת. חומרה טמונה באמרתו למתלוננת בסוף הנסיעה (שלא תרשה לאחר לגעת בה כך), שכן יש בה כדי לבסס אחריות ורגשות אשם של המתלוננת לפגיעה בה ובכך להעצים את הנזק הנפשי.

מתחם הענישה בנסיבות העניין הינו 3-7 שנות מאסר.

9. **העונש ההולם ונסיבות אישיות-** נסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות. הנאשם ללא עבר פלילי ועד לאירוע ניהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, לזכותו ייאמר שפעל למען הקהילה ואימץ לביתו שני ילדי אומנה בעלי צרכים מיוחדים מינקותם והליך אימוצם החוקי בעיצומו. הנאשם הותיר על שירות המבחן ומעריכת המסוכנות רושם של אדם מניפולטיבי, לא אמין, נרקסיסט, הפועל במסווה אלטרואיסטי לתועלתו האישית. מסוכנותו נקבעה בינונית-נמוכה. הנאשם אינו מעוניין לבחון אישיותו ולעבור הליך טיפולי. מהצד השני של המטבע, עומדת משפחתו של הנאשם אשר על לא עוול בכפה התמוטט עליה עולמה כרעם ביום בהיר והיא נותרה ללא הנאשם שהיה לה למשענת אנושית ולמטה לחמה. בתיקון 113 לחוק העונשין הורנו המחוקק להעמיד על כפות המאזנים במלאכת הענישה את השלכות העונש על משפחתו של הנאשם (סעיף 40א(2) לחוק). לפנינו רעיה ו-6 ילדים, מהם 2 ילדי אומנה בעלי צרכים מיוחדים, אשר נותרו בגפם ללא מקור מחיה הולם וללא אב שטיפל בהם במסירות והקדיש את חייו להם ובתוך כך לזולת. בהחלטה אמיצה וחריגה ביכר הנאשם את חייהם של ילדי האומנה על פני נוחיותו וחייו בחיק משפחתו לצידם בבית משותף אחד. נפשו של אדם מורכבת ונפתוליה רבים. מעשיו של הנאשם עבור ילדי האומנה חריגים בנוף האנושי ויש ליתן להם משקל. מאסרו מאחורי סורג ובריאח לתקופה ממושכת עלול להמיט משבר קשה על ילדי האומנה, להסיג מצבם הרפואי והנפשי ואף להביא לטלטלה משמעותית בחייהם ומעבר למשפחה אחרת. רעייתו של הנאשם מנסה לטפל בילדים ולהביא אוכל לפיהם ונבצר ממנה הדבר בהיעדרו של הנאשם. עדותה חשפה בבית המשפט מציאות קשה מאוד ומצאנו להתחשב בהשלכות המאסר על משפחת הנאשם ולא נעלם הימנו החשש שבהיעדר מוצא יידרשו רשויות הרווחה להיכנס לתמונה ולהושיט יד. בנסיבות אלו ועל מנת למזער את ההשלכות הקשות של האירוע על משפחת הנאשם, ומבלי להקל ולו במעט בחומרת הנזק שנגרם למתלוננת, מצאנו להשית על הנאשם באופן חריג עונש ברף התחתון של מתחם הענישה. בשים לב לעונש המזערי הקבוע בצד העבירות בהן הורשע הנאשם, תוטל יתרת העונש כמאסר על תנאי ובכך יהא גם להניף חרב מעל ראשו של הנאשם לבל יסור מדרך הישר והטוב. הפיצוי למתלוננת הינו הכרחי לצורך ההכרה הסמלית בעוול שנעשה לה וכחלק משיקומה.

10. בנסיבות אלו, אנו גוזרים על הנאשם העונשים הבאים:

עמוד 7

א. 5 שנות מאסר מתוכם 3 שנות מאסר בפועל (שתחילתו ביום 19.10.2014) ושנתיים על-תנאי אם יעבור במשך 3 שנים משחרורו עבירה על הוראת סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין.

ב. פיצוי למתלוננת בסך של 10,000 ש"ח אשר ישולם עד ליום 31.1.2016.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז בחשון התשע"ו, 29 באוקטובר 2015, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**

רפי כרמל, שופט

**יעקב צבן, שופט
[סג"נ - אב"ד]**